

این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را باز نشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمندان شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.

نگید برای تکریم مسافر بوده!
علی کاظمی با انتشار تصویر فوق در تویت نوشت: اول ایستگاه بوده یا درخت؟ اگه درخت بوده، چرا پیشش ایستگاه ردن؟ اگه ایستگاه بوده چرا جلوش درخت کاشتن؟ اصلاً هر کدوم بوده! چرا درخت را قطع کردند؟ چه اشکالی داشت سایه‌اش بالا سر مسافرن انتظار باشه؟ نکنه مانع تماشای منظره خیابان بود؟ نگید که برای تکریم مسافرن بوده که یاد کیک تولد بهشت زهرا می‌افتم!

تازه این فقط یک مانور بود!

یکی از فعالان توئیتر با نام کاربری «فؤودو یاسروفسکی» تویت کرد: یکی به اون امریکایی‌هایی که هم‌زمان با زمایش سپاه تو خلیج فارس و هدف قرار دادن مکت‌نوا امریکایی، فرار کردن و پناه بردن به پناهگاه بگه این فقط به مانور بوده، تو مدل واقعیش شما فرصت رسیدن به پناهگاه رو هم پیدا نمی‌کنید، پس بهتره قبل از جزغاله شدن گورتون رو از منطقه گم کنید.

فرو ریختن دیوارهای فنا ناپذیر ترامپ در تگزاس با یک باد!
کانال تلگرامی تویت پرس با انتشار ویدئویی نوشت: دیوارهای مرزی ساخت دونالد ترامپ در جنوب تگزاس بر اثر وقوع طوفان Hanna فرو ریخت تا سوژه‌ای در دست کاربران شبکه‌های اجتماعی شود. تاکنون ۱۱ میلیارد دلار برای ساخت دیوار مرزی هزینه شده و قرار است تا با هزینه ۲۱۶ میلیارد دلار این پروژه تکمیل شود.

پس از یک مناقشه، سفیر امریکا در کره جنوبی سبیلش را تراشید
به گزارش کانال تلگرامی پایش امریکا، سبیل هری هریس در کره جنوبی جتجالی برپا کرده بود، چراکه بسیاری آن را یادآور دوران اشغال کره از سبیل داشتند. حالا سفیر امریکا در ستول با انتشار ویدئویی سبیلش را تراشیده و گفته است یک علت هم کرونا و تابستان بوده چون زدن ماسک با سبیل برایش سخت بوده است. هری هریس یک آدمی‌لال بازتئسته نیروی دریایی امریکاست و آن طور که در ویدئو تراشیدن سبیلش گفته شده، این کار را در یک آرایشگاه در ستول، پایتخت کر جنوبی انجام داده است. در بالای این ویدئو به نقل از نوشته شده که حالا «احساس ختکی» می‌کند. سبیل او از سوی بسیاری یادآور دوران استعماری ۱۹۱۰ تا ۱۹۴۵ بود که تاریخ پررنج کره در دوران جنگ جهانی دوم و اشغال این کشور از سوی ژاپن را یادآوری می‌کرد.

جوان

گایبران

| روزنامه جوان | شماره ۱۵۹۸۸ | پنج‌شنبه ۹ مرداد ۱۳۹۹ | ۹ ذی‌الحجه ۱۴۴۱ |

واکنش کاربران شبکه‌های اجتماعی به مخالفت‌ها با عزاداری محرم

هیئتی‌ها امسال جهادی‌ترین‌ها خواهند بود

پس از آنکه رئیس‌جمهور اعلام کرد عزاداری‌های محرم امسال با رعایت پروتکل‌های بهداشتی برگزار خواهد شد، مخالفت‌های مختلفی از سوی طیف‌های مختلف مردم و فعالان رسانه‌ای آغاز شد. آنها عمدتاً متکی بر تصویری که از مراسم‌های عزاداری سال‌های گذشته به یاد داشتند این مجالس را بستری برای افزایش شیوع کرونا می‌خواندند، اما پروتکل‌های بهداشتی ستاد ملی مقابله با کرونا نشان داد این تصویر به کلی اشتباه است و پروتکل‌های بهداشتی در نظر گرفته شده برای این مراسم‌ها

مورد نیاز بین مستضعفین جامعه است. ایضاً پیشنهاد برپایی ایستگاه‌های صلواتی توزیع ماسک و مواد ضدعفونی دادند. هیئتی‌ها امسال، جهادی‌ترین‌ها خواهند بود.
محمد کرمانی:
به گفته متخصصان جهان، کرونا حالا حالاها مهمان ماست، پس باید زیر سایه پروتکل‌های بهداشتی ضروریات زندگی را ادامه دهیم. اما مشکل این است که بسیاری ضروریات را در مادیات می‌دانند و فقهی ندارند که هم‌مفکر که اقتصادمهم است، دین و فرهنگ هم مهم است در نتیجه عزاداری را فقط عملی مستحب و احساسی می‌دانند و بر طبل توفش می‌کوبند.
حامد کاشانی:
کار دنیا بر عکس شده. در بیک بیماری که بیماری‌ستان را تعطیل نمی‌کنند. محرم، هویت، امید، سرمایه و در مان بیماری‌های

گفت‌وگو با امی اوربن، پژوهشگر دانشگاه کمبریج درباره تأثیراتی که تکنولوژی‌های جدید بر ما داشته‌اند
همه تقصیر‌ها را نباید گردن تکنولوژی انداخت، حداقل فعلاً

هشدار دادن درباره خطرات گوشی‌های هوشمند بر سلامت ما رایج است. از پیام‌هایی که هر روز به دستمان می‌رسد و احتیاط می‌دهد که اگر هنگام خواب گوشی کنارمان باشد، به انواع سرطان‌ها و اختلال‌های روانی مبتلا خواهیم شد، تا مشاوره‌ای که دائماً از رشد افسردگی و تنهایی در اثر استفاده از شبکه‌های اجتماعی می‌گویند. در این میان، امی اوربن، یک روانشناس جوان به‌خاطر گفتش با این نگاه غالب جنجالی آفرین شده است. در ادامه خلاصه‌ای از گفت‌وگو با او را گردین را که به همت مهدی صادقی ترجمه و در وب‌سایت ترجمان منتشر شده است، می‌خوانید.

در سال‌های اخیر گمانه‌زنی‌های زیادی مطرح شده است در مورد اینکه تکنولوژی‌های دیجیتال، به‌خصوص گوشی‌های هوشمند، احتمالاً بر سلامت روان، توانایی تمرکز و الگوی خواب تأثیرات مخرب می‌گذارد. آیا شواهد محکمی در دست هست که این گمانه‌زنی‌ها را تأیید کند؟

نسبت به جار و جنجال‌های اجتماعی، شواهد

اندکی مؤید این نگرانی‌هاست و حتی می‌توان گفت همین شواهد هم از قطعیت چندانی برخوردار نیستند. نظرم این است که در نبود شواهد محکم، پاسخگویی به این سوالات بسیار دشوار است. ما در مقام جامعه‌سومار نسبت به تکنولوژی‌های جدید احساس بی‌گناهی نمی‌کنیم و این چیزی کاملاً طبیعی است؛ به همین دلیل نیاز است تا به کسانی که در این مورد دلواپسی‌هایی دارند احترام بگذاریم. اما در هر مرحله کنونی، یعنی هر چله‌ای که شواهد بسیار کمی در این باره وجود دارد، این نگرانی‌ها دارند سیاستگذار ی‌هایمان را تغییر می‌دهند و بحث‌وجدل‌های سیاسی بسیاری هم به راه‌انداخته‌اند.

جایی گفته‌اید تا زمانی که گوگل، فیسبوک و شرکت‌های بزرگ بازی‌ساز، اطلاعاتشان را به

روحی ماست. البته شکل برگزاری سیال و متناسب با شرایط جامعه باید باشد؛ بافاصله در خیابان، کوچک و خانگی و فقط برای اعضای یک خانواده و... نه افراط و تفریط.

پذیرایی در جریان برگزاری مراسم محرم ممنوع شد الان آنتیستاز همه نازحترن. هر سال چشم می‌کشیدن محرم بیاد پلو قیسه روضه ذخیره کن طفلکا.

از سکولارترین مسئولان علمای رهبری

گفتن امسال مراسم محرم با رعایت پروتکل‌ها برگزار شه. اونوقت آقای سعید حدادیان میگه من به دسته راه می‌اندازم از میدون آزادی تا انقلاب، خب آقایان، مناج عزیز، قربان احساس شما به امام حسین، وقتی میشه عاقلانه دفاع کرد چرا حقین می‌زند که بشود سوزه انقلاب و بتازند

به امام حسین و محرم؟

فرید ابراهیمی:

محرم امسال همه جوجه روشنفکرها به پدر بزرگ پیر دارن که با صدای طبل و سنج سکنه می‌کنه میفته. بعد غذای نذری برای میارن میخوره و کرونسا میگیره. بعد وقتی با آمبولانس میرن پیش بیمارستان، پشت دسته عزاداری گیر می‌کنه. و به رحمت‌آزیزی میپیوندد. خدایایموز مرد خوبی بود ولی خب خیلی بدشانس بود!

جواد آقایی:

چه اونیکه دلش رو خوش کرده با جوسازی و چندناتونبیت‌وهیاهوی روانی‌میتونه بساط محرم رو به هم بریزه و چه اونیکه به اسم عزای امام حسین(ع) ایده‌های جنگ و دور از عقل میدون آزادی تا انقلاب، خب آقایان، مناج عزیز، قربان احساس شما به امام حسین، وقتی میشه عاقلانه دفاع کرد چرا حقین می‌زند که بشود سوزه انقلاب و بتازند

اینکه چنین اختلالی در روانشناسی مشاهده شده است، متعاقباً خواهید شد که چنین چیزی وجود دارد. صحبت از تأثیر موبایل‌ها بر مغز می‌بحث بسیار سختی است، زیرا مطالعات چندانی در زمینه تأثیر آنها بر مغز صورت نگرفته است. عقیده رایجی وجود دارد که می‌گوید استفاده از موبایل باعث ترشح دوپامین می‌شود و ترشح دوپامین به اعتیاد منجر می‌گردد. اما خبر چیز لذت‌بخشی باعث ترشح دوپامین می‌شود و این استدلالی مغالطه‌آمیز است.

چین توننج، روانشناس امریکایی، ادعا کرده است استفاده از موبایل با افزایش افسردگی و خودکشی، در میان نوجوانان امریکایی رابطه دارد. او به تحقیقی استناد می‌کند که نشان می‌دهد اگر استفاده از رسانه‌های اجتماعی را محدود کنیم، کمتر احساس افسردگی و تنهایی خواهیم کرد. آیا چنین چیزی صحیح است؟

من و چین توننج درباره ایسن موضوع با هم خیلی اختلاف داریم. اگر به تحقیقاتی مراجعه کنید که در آن افراد خواسته می‌شود که شبکه‌های اجتماعی را کنار بگذارند، به نتایج متفاوتی خواهید رسید. پیش از همه باید گفت این تحقیقات مشارکت کنندگان را وادار می‌کنند به این ممنوعیت تن دهند، به همین خاطر چنین تحقیقاتی کامل و جامع نیستند. یابن حال در بعضی از این تحقیقات فهمیدیم اگر از موبایل استفاده نکنیم میزان کوتریزول کمتری ترشح خواهیم کرد، پس اگر قید شبکه‌های اجتماعی را بزیم استرس کمتری در نشانه‌های زستی‌مان مشاهده خواهیم کرد. از سوی دیگر همین تحقیقات نشان می‌دهند به موازات ترک شبکه‌های اجتماعی رضایتمان از زندگی هم کاهش پیدا می‌کند. بنابراین شما می‌توانید دست به گزینش نتایج تحقیقات بزنید اما اگر بخواهید به‌موضوع به‌عنوان یک کل نگاه کنید، داستان خیلی پیچیده‌تر خواهد شد.

برجای بگذارم یا حتی یک محتوای یکسان ممکن است بر یک فرد، در زمان‌های متفاوت اثرات متفاوتی داشته باشد.

آیا این یک زنگ خطر نیست که بچه‌ها و بزرگان کمتر از گذشته می‌توانند تکالیف خود مثل کتاب خواندن را بدون رجوع سریع به موبایل، انجام دهند؟

کاملاً طبیعی است که مردم از نقش روزافزون گوشی‌های هوشمند در زندگی‌شان غافل داشته باشند. از آنجا که زمان بیشتری طول می‌کشد تا شواهد علمی به اثبات برسند، به‌خصوص وقتی داده‌های مورد نیاز در دسترس نباشند، احتمال می‌دهم چندسالی طول بکشد تا بفهمیم تکنولوژی‌ها چگونه بر ما تأثیر می‌گذارند؛ مثل تأثیر تکنولوژی بر قدرت تمرکز. اما هم‌زمان این را هم در نظر بگیرید که ما به‌عنوان پژوهشگرانی آکادمیک باید در جهان دوگانه‌ای زندگی کنیم؛ از طرفی در زندگی روزمره‌مان با حجم انبوهی از نگرانی‌ها در مورد تکنولوژی مواجه هستیم و از طرفی دیگر، در حوزه علمی، برای فهم این موضوع در ابتدای کار قرار داریم... حسن می‌کنم در این زمینه نگرانی‌های زیادی وجود دارد. کافی است که واژه «عتیاد به موبایل» را در گوگل جست‌وجو کنید. به‌رغم

پاورقی «جوان»
از «اتاق حوادث» جان بولتون
۲۷
ترجمه: محمدصادق عبدالهی

بارها به فکر استعفا افتادم

من به دفتر خودم رفتم و به پمپو که در اقامتگاهش بود، زنگ زدم. هر دو حال مشابهی داشتیم. من وضعیت و آنچه را که در دفتر ریاست جمهوری دیده بودم، برایش شرح دادم. حرص پمپو از آیزنبرگ در آمد و تعریف کرد آن زمان که مدیر سیای بوده هم آیزنبرگ با همین گونه استدلال‌های غیر منطقی بچگانه در امور دخالت می‌کرده و موجب توقف برخی مأموریت‌های عملی می‌شده است. پمپو گفت به خاطر این دخالت‌ها هیچ وقت آیزنبرگ را نمی‌بخشد. کوپرمن که تمام این مدت در دفترش که دقیقاً کنار من است، حضور داشت تأیید کرد که آیزنبرگ تلاشی برای صحبت با او یا مشورت با من نداشته و حتی سعی نکرده است سیپولون و مولوینی را پیدا کند. او خیلی ساده‌لوحانه به دفتر ریاست جمهوری شتافته و به ترامپ گفته که می‌خواهد ۱۵۱ ایرانی را بکشد! این حرف کاملاً نادرست، فیلتر نشده و غیرقابل تصور بود اما به نوعی واقعیت جلوه داده شد که توجه ترامپ را همان‌گونه که روایت شد، جلب کرد. وقتی با پمپو درباره اشتباهات این روزها صحبت می‌کردیم او گفت: «این واقعاً خطرناک است» و طور ویژه بدترین چیز این بود که یک تصمیم جمعی و منطقی بر اطلاعات و آنالیزهای مربوطه در کسری از ثانیه متوقف شده بود، فقط به این دلیل که آیزنبرگ، بدون مشورت با کسی فکر کرده بود که ترامپ باید حقیقتی را که ابداً حقیقت نبوده و اشتباه هم بوده، بشنود! به قول پمپو: «زمان‌هایی وجود دارد که دلانن می‌خواهد فقط بگوید: ای مردم یکی من را درک کند.» بعد از اینکه تلفن پمپو را قطع کردم، کوپرمن به من گفت که پنس به کاخ سفید برگشته است و هنوز منتظر ساعت ۹ و شروع حمله است و می‌خواهد بداند که چه خبر شده است. حدود ساعت هشت بود که به دفتر معاون رئیس‌جمهور رفتم و برای ۲۰ دقیقه‌ای با او صحبت کردم. پنس هم به اندازه من گیج و گنگ شده بود. ما تصمیم گرفتیم مجدد با هم به طبقه پایین برویم و ترامپ را ببینیم تا شاید بشود راهی برای برگرداندن تصمیم او پیدا کنیم اما همانطور که معلوم بود اتفاق خاصی نیفتاد و من ساعت ۴:۴۰ شب به خانه بازگشتم. من پیش از این بارها به فکر استعفا افتاده بودم اما این بار دیگر نقطه عطفی برای تصمیم‌گیری بود. اگر قرار بود که اینگونه برای لحظات و مراحل بحرانی تصمیم‌گیری کنیم و اگر عاقبت تصمیم‌هایی که می‌گرفتم اینگونه بود دیگر چه حرفی باقی می‌ماند؟ من کمی بیشتر از ۱۴ ماه بود که در کاخ سفید حضور داشتم و اصلاً به دنبال رکورد‌های طولانی مدت مأموریت نبودم.

روز جمعه ۲۱ ژوئن پس از آنکه رسانه‌ها اخبار و شایعات مختلفی را درباره لغو حمله

به ایران منتشر می‌کردند، مولوینی گفت که شب گذشته با آیزنبرگ و سیپولون

صحبت کرده است و آیزنبرگ اعتراف کرده که او پیش از رفتن به دفتر ریاست

جمهوری با هیچ‌کس صحبت نکرده است. آیزنبرگ هیچ توضیحی نداد که چرا

سر و کله آن آمار وزارت دفاع در لحظات آخر و نزدیک به عملیاتی شدن حمله پیدا

شد و چرا اینقدر از واقعیت دور بود. زمان کافی برای قضاوت در باره این اتفاق وجود

دارد. مولوینی از پاسخ‌های مبهم آیزنبرگ و عدم آگاهی سیپولون نتیجه‌گرفت

که رفتار آیزنبرگ غیر قابل قبول است. روند‌های غیر قابل قبول بسیاری در روز

پنج‌شنبه رخ داده بود که رفتار آیزنبرگ بدترین آنها بود.

هوش مصنوعی و موقعیت واقعی

یونس شکر خواه، استاد ارتباطات و پیشگسوت روزنامه‌نگاری، در صفحه خود در شبکه اجتماعی ویرگول نوشت: هوش مصنوعی (Artificial Intelligence) یا دانش شناخت و طراحی عامل‌های هوشمند؛ حالا به یک موضوع جهانی تبدیل شده است. هوش مصنوعی در نگاه اول در مقابل هوش طبیعی انسان قرار می‌گیرد. این البته بخشی از ماجراست، چراکه هوش مصنوعی عملاً به سامانه‌هایی گفته می‌شود که می‌توانند شبیه هوش انسان عمل کنند و واکنش‌ها و حتی تصمیم‌هایی مشابه الگوهای رفتاری هوشمند انسانی و شبیه‌فرایندهای تفکری و حتی شیوه‌های استدلالی انسانی از خود بروز دهند. هوش مصنوعی هم مثل هوش انسانی خالامی‌تواند شرایط پیچیده را درک کند و با شبیه‌سازی شرایط برایش راه‌حل بیابد. عده‌ای جمع‌بندی خود در قبال هوش مصنوعی را در عبارت «دانش شناخت و طراحی عامل‌های هوشمند» خلاصه کرده‌اند. هوش مصنوعی در واقع به تبلور دانش‌ها و تکنیک‌های دست‌یافته تا امروز تبدیل شده است. جان مک‌کارتی دانشمند آمریکایی علوم رایانه و علوم شناختی که واژه هوش مصنوعی را در سال ۱۹۵۶ میلادی پیشنهاد کرد، در کتاب «هوشمند قلمداد می‌کرد که به یک ماشین که شبیه هوش انسانی باشد. هوش مصنوعی حالا یک عامل هوشمند سامانه‌ای است که محیط اطراف خود را می‌شناسد، آن را تحلیل می‌کند و در برابرش واکنش نشان می‌دهد و بر اساس داده‌های بزرگی (بیگ دیتا) که دارد به پردازش می‌پردازد و با تکیه بر الگوریتم‌هایی که

استخراج می‌کند تصمیم می‌گیرد و دست به عمل می‌زند. نکته مهم اینجاست که ظرفیت‌ناباش داده‌ها و قدرت پردازش آنها در هوش مصنوعی در ارتباط با هوش انسانی به طرز سرسام‌آوری بیشتر است؛ آنقدر بیشتر که هنوز تجربه خیالی آن هم برای انسان معاصر یک رویاست. چندی پیش گوگل مجبور شد دو سرور خود را از مدار خارج کند، چراکه آن دو سرور بی‌آنکه کسی از آنها خواسته باشد به تماس با یکدیگر پرداخته بودند بی‌آنکه کسی از زبان و از علت و نوع ارتباط آنها خبر در بیورد. برای آنکه به اهمیت موضوع هوش مصنوعی پی برید بد نیست بدانید یونسکو در مارس ۲۰۲۰ یک گروه تخصصی را مأمور تهیه یک پیش‌نویس کرد تا ملاحظات مرتبط با اخلاقیات هوش مصنوعی را تهیه کند. این پیش‌نویس اکنون آماده شده است و کارشناسان در سطح جهانی در حال ارزیابی و بازگان آن (وردینگ) هستند. هوش مصنوعی چه پیامدهای مثبت و منفی خواهد داشت؟ تأثیرات مثبت و منفی این هوش بر جان و اندیشه انسان چیست؟ می‌شود بدن‌ها را از هک کرد؟ اندیشه‌ها را چگونه؟ تأثیرات هوش مصنوعی بر برابری انسان‌ها بر تنوع فرهنگی و اجتماعی چیست؟ آیا الگوریتم‌های برخاسته از هوش مصنوعی پدیده‌هایی انحصاری و غیر شفاف خواهند بود؟ تأثیر هوش مصنوعی بر آزادی و حریم خصوصی از چه قرار خواهد بود؟ بگذارید با یک پرسش بومی و تلخ به پایان ببرم: رسانه‌ها و نهادهای آکادمیک ایرانی در ترسیم موقعیت و وضعیت کنونی و در پیش‌بینی پیامدهای پدیده هوش مصنوعی در کجای این سپهر قرار دارند؟